

§ 15 Wspieranie dwu- i wielojęzyczności

- (1) Uczennice oraz uczniowie, których pierwszym językiem jest język inny niż niemiecki będą odbywać naukę razem z innymi uczennicami i uczniami, pod warunkiem, że zgodnie z ustępem 2 oraz 4 rozporządzenia nie ma przeciwwskazań.

Podczas przyjęcia do szkoły, dyrektorka lub dyrektor szkoły, tudzież wyznaczona przez nią/niego nauczycielka/wyznaczony przez nią/niego nauczyciel odnotuje w dokumentacji wszystkie języki, którymi władają uczennice i uczniowie.

Odpowiedzialny za placówkę edukacyjną urząd administracyjny senatu zbiera na terenie całego landu informacje o językach, którymi władają uczennice i uczniowie jako podstawę dla opartego na faktach i nauce wspierania dwu- oraz wielojęzyczności.

- (2) Uczennice i uczniowie, których pierwszy to język inny niż niemiecki, i których znajomość języka niemieckiego jest niewystarczająca i uniemożliwia zadawalające uczestnictwo w lekcji, do tego stopnia, że wsparcie na początku regularnych zajęć nie wystarcza, mogą tymczasowo uczyć się w specjalnie dla nich utworzonych grupach, w których to przygotowują się do uczestnictwa do regularnych zajęć.

Podczas przyjęcia do szkoły, dyrektorka lub dyrektor szkoły, tudzież wyznaczona przez nią/niego nauczycielka/wyznaczony przez nią/niego nauczyciel ustala znajomość języka niemieckiego na podstawie naukowo popartego testu.

- (3) Uczennice i uczniowie, których pierwszy to język inny niż niemiecki, otrzymają możliwość uczestniczenia w dodatkowych zajęciach pierwszego języka, jeżeli tylko szkoła jest w stanie je zorganizować.

W tym celu mogą być tworzone międzyszkolne grupy edukacyjne. Zajęcia pierwszego języka podlegają państwowemu nadzorowi szkolnictwa.

(3a) Wszystkim uczennicom i uczniom zapewnia się możliwość rozwoju dwu-i wielojęzyczności zgodnie z przewidzianym budżetem, w odpowiedzi na takowe zapotrzebowanie oraz w miarę możliwości organizacyjnych szkoły.

Współpraca z obszarem wychowania wczesnodziecięcego powinna umożliwić ciągłość oferty – aż do ukończenia szkoły.

Stosowane będą w szczególności immersyjne metody nauczania języka, jak możliwość prowadzenia poszczególnych przedmiotów, z wyłączeniem nauki języków, dwujęzycznie lub ewentualnie w drugim języku pod względem opanowania lub w języku obcym.

(3b) Uczennice i uczniowie, którzy dorastają w środowisku wielojęzycznym, mogą złożyć wniosek o uznanie pierwszego języka – którym nie jest języka niemiecki - za drugi język obcy.

- (4) Organ administracyjny senatu odpowiedzialny za placówkę oświatową będzie upoważniony poprzez rozporządzenie prawa do uregulowania szczegółów dotyczących wymogów oraz wytycznych dotyczących zajęć dla uczennic i uczniów, których pierwszym językiem jest język inny niż niemiecki, jak również dotyczących wspierania dwu- i wielojęzyczności wśród wszystkich uczennic i uczniów w Berlinie, a w szczególności:

- 1. warunki dla przyjęcia do regularnych klas oraz do specjalnych grup edukacyjnych zgodnie z ustępem 2
- 2. podstawy i postępowanie dla ustalenia znajomości pierwszego języka oraz znajomości języka niemieckiego,
- 3. działania na rzecz integracji szkolnej wobec dzieci i młodzieży z rodzin przybyłych do Berlina
- 4. oferta edukacyjna w zakresie pierwszego języka, dwujęzyczności oraz metod immersyjnych
- 5. uznanie pierwszego języka – w przypadku, gdy nie jest to język niemiecki – za drugi język obcy w rozumieniu ustępu 3b
- 6. czasowe odstąpienie od kryteriów oceny wyników w nauce wobec dzieci i młodzieży, u których stwierdzono brak dostatecznej znajomości języka niemieckiego.”